

10 προτάσεις καλής συμπεριφοράς στην παραλία

1. Μην αφήνετε ποτέ πίσω σας σκουπίδια.
2. Μην σβήνετε τα τσιγάρα σας στον άμμο.
3. Να αποφεύγετε να φωνάζετε στην παραλία ενοχλώντας του άλλους.
4. Να έχετε μια σακούλα μαζί σας για να μαζεύετε τα σκουπίδια σας και τα αυτά που στην άμμο.
5. Να μην φέρνετε τα συμπαθέστατα σκυλάκια σας σε οργανωμένες παραλίες που μαζεύουν αρκετό κόσμο.
6. Δεν είναι σωστό να κάνετε την ανάγκη σας μέσα στην θάλασσα.
7. Η μουσική είναι μία από τις καλύτερες παρέες στην παραλία, όσο παραμένει στα αυτιά μας χωρίς να ενοχλούμε τους διπλανούς μας.
8. Ο γυμνισμός απαγορεύεται σε οργανωμένες παραλίες, κυκλοφορούν και μικρά παιδάκια.
9. Η κατασκήνωση σε οργανωμένες παραλίες απαγορεύεται.
10. Η αναζωπύρωση στις παραλίες είναι απαγορευμένη, λόγω της πυκνής βλάστησης που υπάρχει τριγύρω από τις παραλίες.

«Παρά θιν' αλός»

2ο ΓΕΛ Αλιβερίου Πρόγραμμα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης 2014-2015
«Παρά θιν' αλός»

Γ. Σπανού

Γαλάζιες Σημαίες Blue Flag

The **Blue Flag** is a certification by the Foundation for Environmental Education (FEE) that a beach or marine meets its stringent standards.

Η "Γαλάζια Σημαία", σύμβολο ποιότητας σε πάνω από 50 χώρες σήμερα, που διαρκώς αυξάνονται, απονέμεται με αυστηρά κριτήρια σε οργανωμένες ακτές και μαρίνες που διαχειρίζονται παράκτιοι Δήμοι, ξενοδόχοι και άλλοι φορείς. Το εθελοντικό Πρόγραμμα "ΓΑΛΑΖΙΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ" ("BLUE FLAG") ξεκίνησε τη δεκαετία του '80. Σήμερα συμμετέχουν στο εθελοντικό αυτό πρόγραμμα 51 χώρες από όλες σχεδόν τις ηπείρους, δηλαδή όχι μόνο της Ευρώπης. Ο υπεύθυνος σε διεθνές επίπεδο χειριστής του Προγράμματος, το Fee (Ίδρυμα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης), σε συνεργασία με τους Συντονιστές των χωρών μελών του, αναμορφώνει κατά καιρούς τα κριτήρια βράβευσης, καθιστώντας συνεχώς αυστηρότερη την εφαρμογή τους, με στόχο τη βελτίωση, των συνθηκών στις ακτές και μαρίνες που βραβεύονται. Η ΕΕΠΦ χειρίζεται το διεθνές αυτό πρόγραμμα για τη προστασία των ακτών της Ελλάδας από το 1992. Το **2014 η Ελλάδα έχει 408 βραβευμένες ακτές και 10 μαρίνες** που κέρδισαν τη «Γαλάζια Σημαία».

Το Πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης "ΓΑΛΑΖΙΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ" ("BLUE FLAG") ξεκίνησε πιλοτικά για πρώτη φορά στη Γαλλία, το 1985. Η ουσιαστική όμως έναρξή του ήταν την 5η Ιουνίου 1987, διεθνή ημέρα Περιβάλλοντος, οπότε και παρουσιάστηκε στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως «Πρωτότυπη Περιβαλλοντική Δράση για ακτές με μεγάλο αριθμό λουομένων».

Σήμερα συμμετέχουν στο εθελοντικό αυτό πρόγραμμα 51 χώρες από όλες σχεδόν τις ηπείρους. Ίδρυτής του Προγράμματος και διεθνώς υπεύθυνος χειριστής του είναι το Ίδρυμα για την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, "FEE" (Foundation for Environmental Education).

Τα Κριτήρια του Προγράμματος εφαρμόζονται διεθνώς και είναι σχεδόν όλα υποχρεωτικά. Αναφέρονται σε όλα τα σχετικά με τις "Γαλάζιες Σημαίες" έντυπα της Ελληνικής Εταιρίας Προστασίας της Φύσης (ΕΕΠΦ), που είναι ο Εθνικός Χειριστής του Προγράμματος για την Ελλάδα. Αναφέρονται επίσης περιληπτικά, κατά κατηγορίες, στο τρίπτυχο ενημερωτικό φυλλάδιο που εκδίδεται από την Εταιρία και διανέμεται ηλεκτρονικά στους διαχειριστές ακτών, στους Δήμους και άλλους συνεργαζόμενους φορείς, ενώ τοποθετείται υποχρεωτικά στον Πίνακα Ανακοινώσεων της κάθε βραβευμένης ακτής ή μαρίνας.

«Παρά θιν' αλός»

Τις ακτές και τις μαρίνες που πήραν "**Γαλάζια Σημαία**" για το 2014 ανακοίνωσε η **Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Φύσης**. Η "**Γαλάζια Σημαία**" είναι διεθνές σύμβολο ποιότητας και απονέμεται από το 1987, στις ακτές και τις μαρίνες οι οποίες πληρούν τις αυστηρές προϋποθέσεις της βράβευσης.

Τέσσερις παραλίες της Εύβοιας πήραν φέτος "**Γαλάζια Σημαία**", οι τρεις στο **Δήμο Χαλκιδέων (Αλυκές Δροσιάς, Λευκαντί, Αστέρια Χαλκίδας)** και μία στο **Δήμο Ερέτριας (η παραλία Ερέτρια 3)**.

Οι υπόλοιποι νομοί της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας πήραν 18 "**Γαλάζιες Σημαίες** και συγκεκριμένα από οκτώ η Φθιώτιδα και η Φωκίδα και δύο η Βοιωτία.

Αναλυτικά οι παραλίες της Στερεάς Ελλάδας με "**Γαλάζια Σημαία**" είναι οι εξής:

ΦΘΙΩΤΙΔΑ [8]: Οι παραλίες Γλύφα (Δήμος Στυλίδας), Αγίου Κωνσταντίνου, Καμένων Βούρλων/Γαλήνη (Δήμος Μώλου), Σκάλα Αταλάντης, Λιβανάτες 1/Κυανή Ακτή, Λιβανάτες 2/Σχοινιάς, Σουβάλα Αρκίτσας, Βλυχάδα (Δήμος Λοκρών).

ΦΩΚΙΔΑ [8]: Ερατεινή, Χιλιαδού, Σεργούλα, Μοναστηράκι (Δήμος Δωρίδος) Μαϊάμι, Τροκαντερό/Αγκάλι, Άγιοι Πάντες, Καλαφάτης (Δήμος Δελφών).

ΒΟΙΩΤΙΑ [2]: Άγιος Ισίδωρος (Δήμος Διστόμου -Αράχωβας - Αντίκυρας), Πλάκα Δηλεσίου (Δήμος Τανάγρας).

Τα υπέρ και τα κατά των ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

Στις μέρες αυτές, όπου όλη η Ελλάδα βρίσκεται σε οικονομική κρίση, καλό θα ήταν να γίνουν κάποιες αλλαγές και εξελίξεις για να αναπτυχθεί το εμπόριο και η Ελλάδα να ξαναβγει στις αγορές. Ένας τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι οι ιχθυοκαλλιέργειες.

Από τη μία πλευρά οι ιχθυοκαλλιέργειες προσφέρουν νέες θέσεις εργασίας. Έτσι πολλοί άνθρωποι μπορούν να εργάζονται χωρίς να έχουν κάποιο πανεπιστημιακό πτυχίο και κατά αυτόν τον τρόπο έχουν ένα σταθερό μηνιαίο μισθό.

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι στην οικονομική κρίση που ζούμε, οι μοναδικοί άξονες ανάπτυξης είναι η παραγωγή προϊόντων τροφής σε συνδυασμό με τον τουρισμό και τον πολιτισμό.

Επίσης χάρη στα ιχθυοτροφεία, διακινείται το εμπόριο τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, αφού εξάγονται τα προϊόντα τους και δεν χρειάζεται να εισάγονται από άλλες χώρες. Τα ιχθυοτροφεία ωφελούν εμπορικά μια περιοχή, διότι εκεί που εγκαθίστανται παρατηρείται οικονομική και εμπορική ανάπτυξη.

Εκτός από τα παραπάνω λόγω της παραγωγής και ανταγωνισμού των ιχθυοκαλλιεργειών οι τιμές των προϊόντων τους μειώνονται. Με αυτόν τον τρόπο τα προϊόντα αυτά βρίσκονται σε χαμηλές τιμές, εξυπηρετώντας τους καταναλωτές. Έτσι οι καταναλωτές αγοράζουν ελληνικά, φθηνά και ποιοτικά προϊόντα, χωρίς να καταφεύγουν στα εισαγόμενα. Τέλος, δεν χρειάζεται να εισαχθούν παρόμοια προϊόντα, αφού υπάρχουν στην εγχώρια αγορά, γεγονός το οποίο συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας.

Από την άλλη πλευρά όμως τα ΚΑΤΑ φαίνεται να ξεπερνούν τα υπέρ.

Για τους περισσότερους οι ιχθυοκαλλιέργειες είναι συνώνυμες με τη ρύπανση. Πράγματι, όταν η παραγωγή είναι εντατική, το περιβάλλον ρυπαίνεται σε βαθμό που καθιστούν απαγορευτική κάθε άλλη χρήση τη θάλασσα και τις ακτές, ειδικότερα για κολύμβηση και τουρισμό, παραθερισμό και θαλάσσια σπόρ.

«Παρά θιν' αλός»

Στη συνέχεια αναφέρουμε τις διάφορες περιπτώσεις ρύπανσης που προκαλούνται από τις μονάδες σε λειτουργία ή μη:

- Τα **νεκρά ψάρια** που βλέπουμε έξω από τα κλουβιά, και κατ' επέκταση στη γύρω περιοχή.
- Την πιθανότητα **μόλυνσης από τις τροφές και τα φάρμακα** που δίνονται στα ψάρια του ιχθυοτροφείου.
- Με τις σακούλες και τα φελιζόλ που τοποθετούν τα ψάρια, τα οποία παρασύρει ο αέρας μέσα στη θάλασσα και στη συνέχεια βγαίνουν στις ακτές.
- Με τις **εγκαταλελειμμένες μονάδες**, τα ερείπια, και τα κλουβιά που «διακοσμούν» τις παραλίες μας.
- Τη θολότητα που παρουσιάζεται στη θάλασσα μερικές φορές και που πρέπει να εξετάζεται η πιθανότητα να προέρχεται από τις ιχθυοκαλλιεργητικές μονάδες.
- Τη **πιθανότητα μόλυνσης των υπολοίπων ψαριών** που βρίσκονται έξω από τα κλουβιά και που πιθανόν να τρέφονται με τις τροφές και τα περιττώματα των ψαριών και των κλουβιών.
- Τα ιχθυοτροφεία απελευθερώνουν στο περιβάλλον περιττώματα ψαριών, **χημικές ουσίες** που χρησιμοποιούνται για τον καθαρισμό των διχτυών, φάρμακα κατά παρασίτων και ασθενειών, αλλά και σημαντική ποσότητα τροφής.
- Η τροφή των ψαριών είναι πλούσια σε άζωτο και φώσφορο, με αποτέλεσμα να προκαλεί **ευτροφισμό** επειδή λειτουργεί ως λίπασμα για τα φύκια και οδηγεί σε υποβάθμιση που πυθμένα σε λίμνες και στη θάλασσα. Επίσης η καλλιέργεια σε ιχθυοκλωβούς ενισχύει σημαντικά την παραγωγή οργανικής ύλης από τη «σκόνη της τροφής», τις απώλειες τροφής και τα περιττώματα των ψαριών με αποτέλεσμα να προκληθεί αλλοίωση του περιβάλλοντος και ευτροφισμός.

Η πρασινοκίτρινη θολή θάλασσα, οι επιπλέοντες αφροί, ο γλοιώδης πρασινοκίτρινος πυθμένας, η μόνιμη εμφάνιση πλαγκτόν, η έντονη δυσοσμία από τον πόφο των ψαριών και τα ιζήματα που δημιουργούνται κάτω από τα κλουβιά όπου έχει παρατηρηθεί, είναι αποτέλεσμα κακής λειτουργίας των μονάδων.

Τόνοι τροφών που κατακάθονται καθημερινά κάτω από τα κλουβιά, περιττώματα ψαριών, αντιβιοτικών και χημικές ουσίες που προέρχονται από τον εμποτισμό των διχτυών με χημικές ουσίες για να μη πιάνουν ασβεστοφυσικούς οργανισμούς (πομπορέλα) παράγουν οργανικό φορτίο που χρειάζεται πολύ οξυγόνο για να αποσυντεθούν.

Από τις μετρήσεις που έγιναν, από τα Ινστιτούτα Θαλασσιων Ερευνών στην Γερμανία και Τουρκία, στο ίζημα των ιχθυοκαλλιεργειών

«Παρά θιν' αλός»

ευδοκιμεί το φύκι (Collerpe Assemosa) το οποίο εκτοξεύει τοξικό υγρό και σκοτώνει κάθε ζωντανό οργανισμό στο περίγυρό του. Επίσης καταστρέφει την ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ το οποίο είναι το φύκι που φιλτράρει το βυθό από βλαβερές ουσίες όπως υδράργυρο, μόλυβδο και κάδμιο, και το οποίο έχει χαρακτηριστεί ως προστατευόμενο είδος από την Ε.Ε. (Λιβάδια Ποσειδωνίας).

Η εντατική εκτροφή ψαριών συσσωρευμένα σε μια τεχνητά διαμορφωμένη περιοχή από κλωβούς ευνοεί τη διάδοση ασθενειών μεταξύ τους. Αυτό οδηγεί τους ιχθυοκαλλιεργητές στην τακτική χορήγηση αντιβιοτικών στα ψάρια των ιχθυοτροφείων μέσω της τροφής τους για να προστατεύονται από τις συγκεκριμένες ασθένειες. Τα αντιβιοτικά αυτά, με τη σειρά τους δημιουργούν βακτήρια που συσσωρεύονται σε ιζήματα κάτω από τα κλουβιά και αποδεικνύονται καταστροφικά για τον άνθρωπο αφού μπορούν να δημιουργήσουν δερματοπάθειες, κολπίτιδες, σαλπινγίτιδες, αλλεργικό άσθμα και στομαχικές διαταραχές εξαιτίας της πολύ υψηλής συγκέντρωσης αμμωνιακών, νιτρικών και άλλων ιόντων του αζώτου.

Στις συνθήκες αυτές ευνοείται η ανάπτυξη αναερόβιων μικροοργανισμών πολλοί από τους οποίους είναι παθογόνοι για τον άνθρωπο. Ο κατάλογος των παθογόνων οργανισμών που αναπτύσσονται σε συγκεντρωμένες ιχθυοκαλλιέργειες είναι μεγάλος και τρομακτικός. Συνοψίζουμε κυρίως την ανάπτυξη παρασίτων (τρηματώδεις και νηματώδεις σκώληκες) και τοξικών φυκιών, όπως οι δεινοφλαγελλάτες και τα διατομα που προκαλούν γαστρεντερικές διαταραχές, μυϊκά άλγη και νευρολογικά νοσήματα.

Συνοψίζοντας, από την παραπάνω καταγραφή, διαπιστώνεται κάνεις πώς οι ιχθυοκαλλιέργειες σε μία περιοχή καταστρέφουν, ρυπαίνουν, αλλοιώνουν την αισθητική και την ευεξία ενός τοπίου. Ταυτόχρονα όμως, αν και εμφανίζονται κάποιες θετικές συνέπειες, φαίνεται πως οι αρνητικές τις υπερβαίνουν.

Η εργασία έγινε από του μαθητές:

- Γ. Πόγκα
- Κ. Μαστροκώστα

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Ζούμε σε ένα από τα μεγαλύτερα και τα ωραιότερα νησιά της Ελλάδας και μέσα στην καθημερινότητα μας συμπεριλαμβάνεται και η θέα της θάλασσας σε οποιαδήποτε περιοχή της Εύβοιας και αν ζούμε! Κάθε μέρα, θα βλέπουμε αυτό το υπέροχο γαλάζιο χρώμα που περιβάλλει το 80% σχεδόν του πλανήτη μας!!!

Είμαστε τυχεροί, λοιπόν, που ζούμε με την εικόνα της! Ας σκεφτούμε όμως πως θα ήταν αν ζούσαμε σε περιοχές με οι οποίες δεν αγγίζουν το ξεχωριστό γαλάζιο χρώμα! Μερικοί από τους κατοίκους των περιοχών αυτών ζουν με την νοσταλγία να δουν πως είναι!

Μέσα από την ευφυΐα και την δημιουργικότητα κάποιων ανθρώπων, οι άνθρωποι οι οποίοι ζουν σε απομακρυσμένες από την θάλασσα περιοχές μπορούν με την βοήθεια της λογοτεχνίας, της μουσικής και την τέχνης να την φανταστούν!

Το θέμα της θάλασσας διαμορφώνεται ως διαχρονικό σύμβολο της πορείας των Ελλήνων και η ζωγραφική, άμεσα συνδεδεμένη με την ιστορία, την εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο. Τη δεύτερη περίοδο του 19ου αιώνα (1862-1900), που ορίζεται από την έξωση του Όθωνα και συμπίπτει με την ωρίμανση της αστικής τάξης, τη θέση της ιστορικής ζωγραφικής παίρνει η ηθογραφία και η τοπιογραφία. Η τοπιογραφία παύει να βλέπει τον κόσμο με τα μάτια των ρομα-ντικών περιηγητών και γίνεται ρεαλιστική, υπαιθριστική, ενώ αρχίζει να αισθάνεται τις πρώτες επιδράσεις του Ιμπρεσιονισμού.

Η προκείμενη έκθεση «Η θάλασσα στη Νεοελληνική Τέχνη», περιλαμβάνει έργα που προέρχονται αποκλειστικά από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου. Η έκθεση ακολουθεί τη θεματογραφική παρουσίαση, δηλαδή θα εξετάσουμε και θα παρουσιάσουμε δημιουργούς και έργα, με αφετηρία τη θεματογραφία τους που είναι η θάλασ-σα, μεγαλειώδης, όμορφη, ταραγμένη, μελαγχολική, ήρεμη, η οποία υπήρξε το αγαπημένο ζωγραφικό θέμα τους. Οι άνθρωποι της θάλασσας και η ζωή τους γίνονται αίσθημα, έργο τέχνης, εικαστική έκφραση.

1. Η **ελληνική θαλασσογραφία** περιορίστηκε σε σκηνές από την ανοιχτή θάλασσα, το ταπεινό ακρογιάλι και ανέπτυξε με επιτυχία την ηρωική σκηνή των ναυτικών συγκρούσεων.

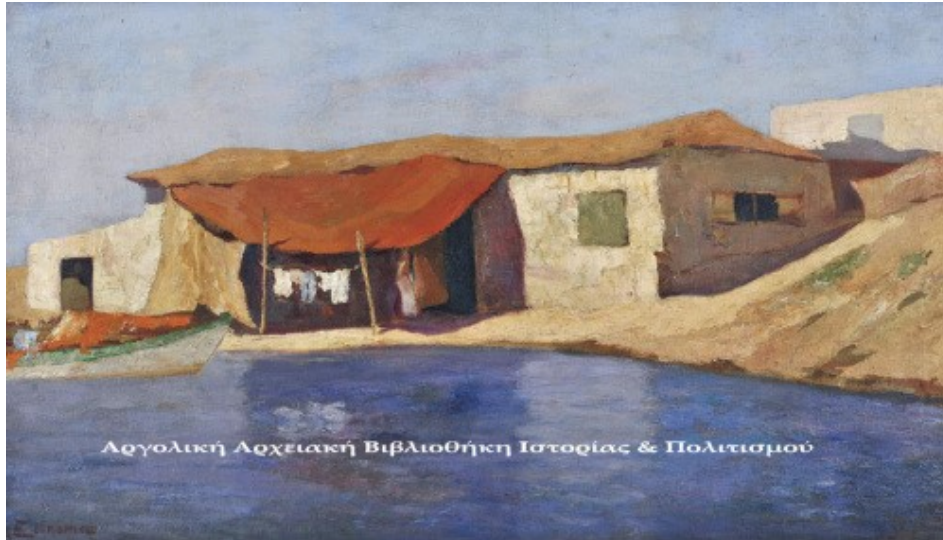
«Παρά θιν' αλός»

2. Στις αρχές του 20ού αιώνα η «Ομάδα Τέχνη» (1917) θα αποτελέσει τον προθάλαμο της ελληνικής καλλιτεχνικής πρωτοπορίας με καλλιτέχνες, που δεν δίστασαν να έλθουν σε ρήξη με το παρελθόν. Μετά το 1922 οι ποικίλες πολιτικές και κοινωνικές αλλαγές θα επιτρέψουν την ανάπτυξη ενός πλουραλιστικού πνεύματος στις τέχνες και στον πολιτισμό.

Οι καλλιτέχνες βγαίνουν στη φύση και προσπαθούν να βρουν τα σχήματα και τα χρώματα για να αποδώσουν το ιδιαίτερο τοπίο της χώρας μας και την ξεχωριστή ποιότητα του ελληνικού φωτός. Το ζωγραφικό έργο τείνει να αυτονομηθεί από τον έξω κόσμο, να αποτελέσει όχι καταγραφή του φυσικού ελληνικού τοπίου αλλά το χρωματικό του ισοδύναμο. Οι καλλιτέχνες θα δουν και θα ερμηνεύσουν τον κόσμο όχι με το βλέμμα και τις αισθήσεις αλλά με την ψυχή τους. Έτσι, ούτε τα σχήματα ούτε τα χρώματα είναι φυσιοκρατικά όπως πριν.

«Παρά θιν' αλός»

3. Οι Έλληνες καλλιτέχνες μετά τον εμφύλιο πόλεμο συμμετέχουν ενεργά στις αναζητήσεις της μοντέρνας τέχνης. Από τον πόλεμο και μετά, το κάθε έργο δεν είναι πλέον ενταγμένο σε ένα γενικότερο σύστημα αισθητικών αξιών αλλά ενεργοποιεί τα νοήματα του αποκλειστικά από τις θέσεις και τις βασικές αξίες του καλλιτέχνη. Ύστερα από το διάλειμμα της αφαίρεσης, ιδιαίτερα από τη δεκαετία του 70 και μετά, παρατηρήθηκε στην Ελλάδα μια νέα στροφή προς τη φύση και οι Έλληνες καλλιτέχνες πειραματίστηκαν με κάθε δημιουργική διαδικασία για την παραγωγή του έργου τέχνης.

Μέσα από αυτή την μικρή επιδρομή στην τέχνη, βλέπουμε πως σύγχρονοι καλλιτέχνες καταφέρνουν να δείξουν σε όλους μας μια ξεχωριστή όψη της θάλασσας!